

3. časť

Prvá birmovka v dejinách

Skutky 2,1–3

„Keď prišiel deň Turíc, boli všetci vedno na tom istom mieste. ² Tu sa náhle strhol hukot z neba, ako keď sa ženie prudký vietor, a naplnil celý dom, v ktorom boli. ³ I zjavili sa im akoby ohnivé jazyky, ktoré sa rozdelili, a na každom z nich spočinul jeden.“

Ako prijať Ducha Svätého?

Skúsenosť Ducha je fascinujúca... a nás stavia pred otázku: AKO PRIJAŤ DUCHA SVÄTÉHO?

Ježišov návod:

³⁷ V posledný, veľký deň sviatkov Ježiš vstal a zvolal: "Ak je niekto **smädný** a **verí** vo mňa, nech **príde ku mne** a nech **pije**. ³⁸ Ako hovorí Písmo, z jeho vnútra potečú prúdy živej vody." ³⁹ To povedal o Duchu, ktorého mali dostať tí, čo v neho uverili. Lebo ešte nebolo Ducha, pretože Ježiš ešte nebol oslávený. (Joh 7:37-39 SSV)

Tento návod obsahuje nasledovné kľúčové pojmy:

- **Verí**
- **Smädí**
- **Príde**
- **Ku mne**
- **Pije**

Podme si ich teda pozrieť bližšie!

1) VERIŤ

Veriť čomu?

- **UVERIŤ, že Ježiš je Boh!**
- **UVERIŤ Jeho Evanjeliu o zbožštení človeka!**

Toto je základný predpoklad! Znamená:

- **VERIŤ, ŽE JE MOŽNÉ** to, čo Ježiš hovorí, že sa to naozaj dá, že sa človek naozaj môže v Bohu a skrze Boha stať Bohom!
- **VERIŤ, ŽE JEŽIŠ JE NAOZAJ TOU CESTOU A BRÁNOU**, cez ktorú a v ktorom sa to **skutočne dá!**

BEZ TOHTO HLBOKÉHO PRESVEDČENIA AKO ZÁKLADU SA JEDNODUCHO KREŠŤANSTVO ŽIŤ NEDÁ!

Ak nemáme túto vieru, potom:

- Pochybujeme o Ježišových slovách a ani sa neodvážime ich vyskúšať...
- Pochybujeme o reálnosti toho, byť ako Boh – a veríme v „antievanjelium“ o tom, že sme slabí a krehkí (to sme aj *boli* – ale ak sme v Kristovi, už to neplatí!¹)

A výsledok je taký, ako o ňom hovorí list Hebrejom:

„Bez viery je totiž nemožné páčiť sa Bohu. (Heb 11:6 SSV)“

- **Nie preto, že by sa Bohu nejako obzvlášť páčila viera** (v Nebi už viery aj tak nebude...)
- **ale preto, že bez viery sa nikdy nevydáme na cestu nasledovania Krista** – a preto ostaneme aj naďalej v hriechu – a to sa Bohu rozhodne nepáči!

VERILI APOŠTOLI NA TURICE?

Určite hej... Ak by Mu neverili, úplne a bezvýhradne, nečakali by ako blbí desať dní vo Večeradle na niečo, o čom ani dobre nevedeli, čo to vlastne je...

Možno práve toto bol jeden z dôvodov desaťdňového čakania: rozhodnutie sa k takejto viere:

- **Niekedy uprostred tohto obdobia** – možno na ôsmy, deviaty deň – **sa**

¹ Napísal som vám, mládenči: Ste silní, Božie slovo ostáva vo vás a premohli ste Zlého. (1Jo 2:14 SSV); alebo: ⁴ Ved' všetko, čo sa narodilo z Boha, premáha svet. A tým víťazstvom, ktoré premohlo svet, je naša viera. ⁵ Ved' kto iný premáha svet, ak nie ten, kto verí, že Ježiš je Boží Syn? (1Jo 5:4-5 SSV)

isto objavili pochybnosti: Splní Ježíš svoje slovo? Ved' pozrite, už tu čakáme vyše týždňa... Nič sa nedeje... Dokedy tu budeme trčať?

- **A možno práve niekde tam sa zrodilo skutočné rozhodnutie: „VERÍME!“** A ak bude treba, budeme tu čakať pokojne aj mesiac... rok... do konca života. Ale veríme, že Ježíš svoje slovo splní! On je Boh!
- **A hneď na druhý deň zostúpil Duch Svätý... ☺**

Príbeh Billyho Grahama:

*Písal sa rok 1949. Billy Graham mal tridsať rokov a vôbec netušil, že je tesne pred štartom k celosvetovej sláve a veľkému vplyvu. Dnes znie ironicky, že keď sa pripravoval na svoju prelomovú evanjelizáciu v Los Angeles, zistil, že zápasí s neistotou - nie kvôli existencii Boha či kvôli božstvu Ježiša Krista, ale v základnej otázke, či sa môže úplne spoliehať na to, čo mu vraví jeho Biblia. „Ak som aj priamo nepochyboval,“ vyznal sa neskôr Graham, „určite som bol znepokojený.“ Vedel, že ak nebude môcť dôverovať Biblii, nebude pokračovať. Losangeleská kampaň - udalosť, ktorá Grahamovi otvorila dvere k celosvetovej službe - bola na vážkach. Graham v Písme hľadal odpovede, modlil sa, uvažoval. Napokon všetko vyvrcholilo počas nočnej prechádzky s ťažkým srdcom za mesačného splnu v horách San Bernardino. Zvierajúc Bibliu Graham padol na kolená a vyznal, že na niektoré z filozofických a psychologických otázok nevie odpovedať. „Snažil som sa byť pred Bohom úplne otvorený, ale čosi ostalo nevyslovené,“ napísal. „Nakoniec ma Duch Svätý oslobodil, aby som to povedal. „**Otče, rozhodujem sa túto knihu prijať ako Tvoje Slovo - vierou. Rozhodujem sa dovoliť viere preniknúť za moje intelektuálne otázky a pochybnosti a budem veriť, že toto je Tebou inšpirované Slovo.**“ Keď so slzami v očiach vstal z pokľaknutia, cítil Božiu moc ako už celé mesiace nie. „Hoci neboli zodpovedané všetky moje otázky, prekročil som tú najväčšiu bariéru. V srdci a v myslí som vedel, že som bojoval a vyhral duchovný boj v mojej duši.“ História vie, čo sa dialo s Grahamom v nasledujúcich rokoch. Stal sa najpresvedčivejším a najefektívnejším evanjelizátorom moderných čias a jedným z najrešpektovanejších ľudí na svete.*

(Lee Strobel, Kauza viera)

2) SMÄDIŤ

Smäd vieru predchádza i nasleduje (je teda skôr s vierou na prvom mieste):

- **NESPOKOJNÝ SO ŽIVOTOM A SMÄDIACI PO „VIAC“** – to je základný postoj, **bez ktorého Ježiša ANI NEZAČNEME počúvať** – a nemáme tak ani možnosť rozhodnúť sa, či Mu uveríme, alebo nie...

„⁴ Blahoslavení **plačúci**, lebo oni budú potešení.⁶ Blahoslavení **lační a smädni** po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení. (Mat 5:4.6 SSV)“

Príbeh sv. Augustína – „nespokojného hľadača“

*Sv. Augustín (Aurelius Augustinus) patrí medzi najväčších učencov Cirkvi. Narodil sa roku 354 v Tagaste v severnej Afrike. Žil neviazaným životom, plným radovánok. Roku 370 odišiel do Kartága, aby mohol dokončiť štúdiá. Žil vo voľnom zväzku s istou ženou, z ktorého sa mu narodil aj syn menom Adeodatus (doslova „Bohom daný“). Raz sa mu dostala do ruky Ciceronova kniha Hortensius, v ktorej našiel otázku, či sa všetko končí smrťou. **Na základe toho začal nad tým rozmýšľať, uvažovať.** Pohanské knihy ho však neuspokojili. Siahol po cirkevných knihách. Nepáčilo sa mu však, že Cirkev ukladala ľuďom dogmy, ktoré treba veriť. V tom čase bol rozšírený blud manicheizmus, a tak sa Augustín obrátil radšej týmto smerom, keďže tam nebolo treba veriť žiadne dogmy. V roku 375 si otvoril rečnícku školu v Tagaste. Neskôr však prešiel do Ríma, kde si takisto otvoril rečnícku školu. Tam však vydržal len rok. Potom prešiel do Milána. Stále nebol pokrstený, aj napriek ťažkej chorobe, ktorú prežil. Naďalej usilovne študoval najmä Platóna. Vďaka nemu definitívne zanechal manicheizmus. Vďaka matke, ktorá ho neprestávala povzbudzovať, sa zoznámil so sv. Ambrózom, milánskym biskupom. Často počúval jeho kázne v Miláne. Dlhو váhal, uvažoval. Pokrstil ho sv. Ambróz, bolo to na veľkonočnú vigíliu roku 387. Spolu s ním bol pokrstený aj jeho syn Adeodatus.*

(www.knazi.sk)

A potom je tu druhý rozmer smädu:

- **TÚŽIŤ ZMOCNIŤ SA TOHO, ČOMU SME UVERILI!**
- **V tom je rozdiel medzi:**
 - **DIABLOM:** „Veríš, že Boh je jeden? Dobre robíš. Ale aj diabli veria, a trasú sa! (Jam 2:19 SSV)“ – inými slovami: *netúžia...*
 - **LAHOSTAJNÝM „kresťanom“, ktorý sa Diablovej podobá:** „¹⁵ Poznám tvoje skutky, že nie si ani studený, ani horúci. Kiež by si bol studený alebo horúci! ¹⁶ Takto, že si *vlažný, ani horúci, ani studený, už-už ťa vyplúvam z úst.* (Rev 3:15-16 SSV)“ – toto je človek, ktorý za ničom, nesmeruje. Je lepšie hoci aj nenávidieť – lebo vtedy aspoň niečo *chceme* a môže nás postretnúť obrátenie – než *nechciet' nič*, lebo tam niet pomoci...
 - **A KRESŤANOM:** „¹² *Bojuj dobrý boj viery a zmocni sa večného života; ved' doň si povolany a zložil si pred mnohými svedkami dobré vyznanie.* (1Ti 6:12 SSV)“

Znamená to TÚŽIŤ PO ÚPLNEJ PREMENE, ku ktorej nás volá Ježiš a kvôli ktorej k nám Jeho Duch prichádza!

Slovami pastora Claudia Freidzona:

*Pamätajte však na jednu vec - tu nejdôležitejšiu. Hľadajte ho. Jezte živé slovo; zvykněte si mít obecnství s Duchem svatým. Možná nebudete moci urychlit Boží plány, ale **jistě je zdržte, pokud nebudete hladovět po Duchu svatém.** Probuzení musí začít ve vašem vlastním životě.*

*Jsou však dvě věci, které za vás nikdo nemůže udělat: (1) mít víru a (2) hladovět po Bohu. Tato jednoduchá vodítka nám umožňují zakoušet vítězný křesťanský život. Boží slovo nás učí, že to byly cesty, po kterých šli ti, kdo nás předcházeli, a tak dostali svou odměnu. Aby člověk byl pomazaný křesťan plný požehnání, musí „hladovět a žíznit po spravedlnosti“ (Matouš 5,6). Ježíš řekl: „Blahoslavení ti, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti“, což znamená **hladovět po Kristu, hladovět po životě, jakým žil on. Je v nás zřídlo, uzavřený život či řeka držená uvnitř. Aby z něho mohla vyvěrat voda, potřebujeme být zlomem, pokoření a zcela spoléhat na Pána. Bůh nás v těchto dobách volá, abychom byli nespokojení právě tak, jako chudý člověk, který říká: „Pane, potřebuji tě. Nejsem spokojen s tím, co mám. Chci od tebe více, chci více tvé přítomnosti. Ještě nejsem spokojen, protože vím, že jsem přijal jen malý kousek velkého oceánu.“***

SMÄDILI APOŠTOLI NA TURICE?

Určite hej... Aj toto bol zrejme dôvod, prečo Boh čakal celých desať dní:

1. deň: „Dar Ducha? Prečo nie! Nedbáme, nech príde! Nezaškodí trochu „ducha naviac“, že?“
2. deň: „Hm, nejako to mešká...“
3. deň: „Už ma to pomaly prestáva baviť. Kedy ten Duch príde?“ (hovorieva sa, že „každé čudo tri dni trvá“... a rovnako je to asi tak aj hranica našej trpezlivosti... ☺)
4. deň: „Asi by sme sa na to mali vykašľať... Ja nevie, trčíme tu už štvrtý deň... Čo je to vlastne, ten „dar Ducha“? Stojí to za to čakanie? Doma mi zatiaľ čaká biznis...“
5. deň: „No dobre, tak teda ešte počkám!“
6. deň: „Tak, dofrasa, čo s tým Duchom je? Ja ho už chcem! Fakt ho chcem!“
7. deň: „Nie, teraz to už nevzdám. Kašlem na ryby... Ja **CHCEM** toho **DUCHA!** Už keď tu celý týždeň trčím, nech to aspoň je na niečo dobré!“
8. deň: „Nie, Bože, nedostaneš ma... Ja to nevzdám! Aj keby som tu mal zomrieť, nevzdám to!“
9. deň: „Nie. Stále som tu a čakám! Túžim, chcem – a preto **NEODÍDEM**, kým ten Dar nedostanem!“
10. deň: **TURICE...** ☺

Príbeh Sundara Singha:

*Ve skutečnosti můj nepokoj jen vzrostl a následující dva dny jsem se cítil mizerně. **Třetího dne, když jsem to už nemohl vydržet, vstal jsem ve tři ráno a modlil jsem se, aby se mi - pokud vůbec existuje - zjevil Bůh. Jestliže do rána nedostanu odpověď, položím hlavu na koleje a budu odpověď na své otázky hledat za hranicemi tohoto života.** Modlil jsem se a modlil a čekal, až nastane čas vydat se na poslední cestu. Asi v půl páté jsem uviděl něco podivného. V pokoji se objevila záře. Nejdřív jsem si myslel, že v domě hoří, ale když jsem vyhlédl okny a dveřmi, neviděl jsem nic, z čeho by světlo pocházelo. Pak mě napadlo: **Třeba je to odpověď od Boha.** Vrátil jsem se tedy na své obvyklé místo, modlil se a hleděl do toho podivného světla. Nato jsem ve světle uviděl postavu, zvláštní, ale náhle jaksi známou. Nebyl to Sívá, ani Krišna, ani žádné jiné hinduistické převtělení, které jsem očekával. Uslyšel jsem hlas, který ke mně mluvil v urdštině: „Sundare, jak dlouho se mi budeš posmívat? Přišel jsem tě spasit, protože ses modlil,*

abys našel cestu pravdy. Proč ji tedy nepřijímáš?" Tehdy jsem na jeho rukou a nohou uviděl krvavá znamení a pochopil jsem, že to je Ježíš, kterého hlásají křesťané. V úžasu jsem klesl na kolena. Naplnil mě hluboký smutek a výčitky svědomí pro urážky a neúctu, ale také podivuhodný pokoj. Byla to radost, kterou jsem hledal. Bylo to nebe. Pak zjevení pominulo, ale můj pokoj a radost zůstaly.

3) PRÍŠŤ...

- Ani **VIERA**, ani **TÚŽBA** nemajú žiaden zmysel, ak sa nepremenia na **SKUTOK**, ak nezačneme konať!

„²² A slovo aj uskutočňujte, **nebud'te len poslucháčmi, ktorí klamú sami seba.** ²³ Lebo kto iba počúva slovo a neuskutočňuje ho, podobá sa mužovi, čo si v zrkadle prezerá svoju prirodzenú tvár. ²⁴ Pozrie sa na seba, odíde a hneď zabudne, aký je. ²⁵ Ale kto sa zahľadí do dokonalého zákona slobody a vytrvá, kto nie je zábudlivý poslucháč, **ale uskutočnovateľ diela, ten bude blahoslavený pre svoje skutky.** (Jam 1:22-25 SSV)“

„¹⁷ Ak má niekto pozemský majetok a vidí brata v núdzi, a srdce si pred ním zatvorí, ako v ňom môže ostávať Božia láska? ¹⁸ **Deti moje, nemilujme len slovom a jazykom, ale skutkom a pravdou.** ¹⁹ Podľa toho poznáme, že sme z pravdy, a upokojíme si pred ním srdce. (1Jo 3:17-19 SSV)“

- Preto aj **PETER** po svojej prvej kázni odporúča prvý obráteným tento postup:

„³⁸ Peter im povedal: "**Robte pokánie a nech sa dá každý z vás pokrstiť** v mene Ježiša Krista na odpustenie svojich hriechov a dostanete dar Svätého Ducha. ³⁹ Ved' to prisľúbenie patrí vám a vašim deťom i všetkým, čo sú ďaleko, všetkým, ktorých si povolá Pán, náš Boh." ⁴⁰ A ešte mnohými inými slovami ich zaprisahával a povzbudzoval: "**Zachráňte sa z tohoto zvrhlého pokolenia!**" (Act 2:38-40 SSV)“

- Samotný **KRST** je aktom zmluvy s Bohom – a teda **aktom rozhodnutia ku KONANIU podľa Krista!**

- A tí, ktorí ho prijali, prijali ho naozaj radikálnymi skutkami:

„⁴¹ Oni prijali jeho slovo a dali sa pokrstiť; a v ten deň sa pridalo asi tritisíc duší. ⁴² Vytrvalo sa zúčastňovali na učení apoštolov a na bratskom spoločenstve, na lámaní chleba a na modlitbách. ⁴³ Všetkých sa zmocňovala bázeň; prostredníctvom apoštolov sa dialo množstvo divov a znamení. ⁴⁴ Všetci, čo uverili, boli pospolu a všetko mali spoločné. ⁴⁵ Predávali pozemky a majetky a rozdeľovali ich všetkým, podľa toho, ako kto potreboval. ⁴⁶ Deň čo deň svorne zotrvali v chráme, po domoch lámali chlieb a s

radosťou a úprimným srdcom požívali pokrm. ⁴⁷ **Chválili Boha** a boli milí všetkému ľudu. A Pán každý deň rozmnožoval tých, čo mali byť spasení. (Act 2:41-47 SSV)“

A práve tento text nás dostáva k ďalšiemu bodu z Ježišovej postupnosti:

4) ... K JEŽIŠOVI

V rozhovore pri studni medzi Ježišom a ženou zo Samárie zazneli tieto slová:

„²⁵ Žena mu vravela: "Viem, že príde Mesiáš, zvaný Kristus. Až príde on, zvestuje ná všetko." ²⁶ Ježiš jej povedal: "To som ja, čo sa rozprávam s tebou." (Joh 4:25-26 SSV)“

KDE ALE NÁJDEME JEŽIŠA DNES?

- **DNES je Ježiš prítomný v Cirkvi:**

„²⁹ Ved' nik nikdy nemal v nenávisti svoje telo, ale živí si ho a opatruje, ako aj **Kristus** Cirkev, ³⁰ lebo sme údmi jeho tela. (Eph 5:29-30 SSV)“

- **CIRKEV je niečo veľmi konkrétne a hmatateľné a to hneď v dvoch rozmeroch:**

CIRKEV AKO APOŠTOLI

Hovorili sme si o tom podrobne už v minulom stretnutí, takže iba krátko zopakujeme:

„¹⁶ **Jedenásti** učeníci odišli do Galiley na vrch, kam im Ježiš rozkázal. ¹⁷ Keď ho uvideli, klaňali sa mu, no niektorí pochybovali. ¹⁸ Ježiš pristúpil k nim a povedal im: "Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi. ¹⁹ Choďte teda, učte všetky národy a krstite ich v mene Otca i Syna i Ducha Svätého ²⁰ a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta." (Mat 28:16-20 SSV)“

- **Ježiš je tam, kde sú apoštolí.**
- Tento pohľad silne zaznieva aj v ranokresťanskej literatúre.
- Súčasne raní kresťania vnímali túto **jednotu s Kristom prostredníctvom apoštolov** (= biskupov) ako „**životodarné spojivo**“, ktorým vedie od Krista cez biskupov ku všetkým údom Jeho Tela milosť a dar Ducha:

Svedectvo sv. Ignáca:

„Kdo ctí biskupa, toho ctí i Bůh. ... Poslouchajte biskupa, aby Bůh slyšel vás. ... Proto jako doposud bud'te zajedno s vůlí biskupa. Je užitečné, abyste žili v bezúhonné jednotě, poněvadž tak budete ve všem pocít'ovat Boha.“ (Sv. Ignác Antiochijský)

POSTUPNOSTĚ DARU DUCHA:

- **JEŽIŠ** přijíma Ducha při krste od Otca.
- **APOŠTOLI** přijímají Ducha od Ježíša („*Keď to povedal, dýchol na nich a hovoril im: "Prijmite Ducha Svätého."* (Joh 20:22 SSV)“)
- **VERIACI** ale potom už **výlučne cez vkladanie rúk apoštolov**: „*Oni ta zašli a modlili sa za nich, aby dostali Ducha Svätého,* ¹⁶ *lebo na nikoho z nich ešte nezostúpil; boli iba pokrstení v mene Pána Ježíša.* ¹⁷ *Potom na nich vložili ruky a dostali Ducha Svätého.* (Act 8:15-17 SSV)“

Svedectvo Claudia Freidzona, pastora a protestanta (!):

„Když pamatujeme na to, že „vzácný olej“ teče shora dolů, je pro nás životně důležitý vztah s našimi autoritami. Bůh nežehná vzpurným ani soběstačným. Učí nás, abychom byli povolný vůči radám pastorů a starších bratrů. Jsme-li v poslušnosti poddáni autoritě, Bůh nám propůjčuje autoritu pro naši službu (Matouš 8,9).“

CIRKEV AKO SPOLOČENSTVO:

- **Cirkev je ale súčasne Božia rodina, Boží dom, spoločenstvo veriacich:**

„¹⁴ Toto ti píšem v nádeji, že čoskoro prídem k tebe, ¹⁵ ale ak sa omeškám, aby si vedel, ako si máš počínať v Božom dome, ktorým je Cirkev živého Boha, stĺp a opora pravdy. (1Ti 3:14-15 SSV)“²

„¹⁹ Teda už nie ste cudzinci ani prišielci, ale ste spoluobčania svätých a patríte do Božej rodiny. (Eph 2:19 SSV)“

- **AJ TOTO SPOLOČENSTVO JE KRISTOM:**

² použité v zmysle „rodu“, „rodiny“, podobne ako napr. v SZ: „¹⁸ Tu kráľ Dávid šiel, posadil sa pred Pána a hovoril: "Kto som ja, Pane, Bože, a čo je môj dom, že si ma priviedol až sem? (2Sa 7:18 SSV)“, alebo „¹⁵ Ak sa vám však nepáči slúžiť Pánovi, tak si dnes vyvoľte, komu chcete slúžiť, či bohom, ktorým slúžili vaši otcovia na druhej strane potoka, alebo bohom Amorejčanov, v ktorých krajinách bývate. Ja však a môj dom, my chceme slúžiť Pánovi.“ (Jos 24:15 SSV)“

„¹² Lebo ako je jedno telo a má mnoho údov, ale všetky údy tela sú jedno telo, hoci je ich mnoho, tak aj Kristus. ¹³ Ved' my všetci, či Židia alebo Gréci, či otroci alebo slobodní, boli sme v jednom Duchu pokrstení v jedno telo. A všetci sme boli napojení jedným Duchom. ¹⁴ Telo nie je jeden úd, ale mnoho údov. ... ²⁰ No takto je mnoho údov, ale iba jedno telo. ... ²⁶ Ak teda trpí jeden úd, trpia spolu s ním všetky údy, a ak vychvaľujú jeden úd, radujú sa s ním všetky údy. ²⁷ Vy ste Kristovo telo a jednotlivo ste údy. (1Co 12:12-14.20.26n SSV)“

- **Preto Ježiš hovorí – DOSLOVNE a nielen „obrazne“:**

„³¹ Až príde Syn človeka vo svojej sláve ... povie tým, čo budú po jeho pravici: “Podťe, požehnaní môjho Otca, zaujmite kráľovstvo, ktoré je pre vás pripravené od stvorenia sveta. ³⁵ Lebo som bol hladný a dali ste mi jesť; bol som smädný a dali ste mi piť; bol som počestný a pritúlili ste ma; ³⁶ bol som nahý a priodeli ste ma; bol som chorý a navštívili ste ma; bol som vo väzení a prišli ste ku mne.” ³⁷ Vtedy mu spravodliví povedia: “Pane, a kedy sme ťa videli hladného a nakrmili sme ťa, alebo smädného a dali sme ti piť? ³⁸ Kedy sme ťa videli ako počestného a pritúlili sme ťa, alebo nahého a priodeli sme ťa? ³⁹ Kedy sme ťa videli chorého alebo vo väzení a prišli sme k tebe?” ⁴⁰ Kráľ im odpovie: “Veru, hovorím vám: **Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov³, mne ste urobili.**” ⁴¹ Potom povie aj tým, čo budú zľava: “Odíd'te odo mňa, zlorečení, do večného ohňa, ktorý je pripravený diablovej a jeho anjelom! ⁴² Lebo som bol hladný, a nedali ste mi jesť; bol som smädný, a nedali ste mi piť; ⁴³ bol som počestný, a nepritúlili ste ma; bol som nahý, a nepriodeli ste ma; bol som chorý a vo väzení, a nenavštívili ste ma.” ⁴⁴ Vtedy mu aj oni povedia: “Pane, a kedy sme ťa videli hladného alebo smädného, alebo ako počestného, alebo nahého, alebo chorého, alebo vo väzení a neposlúžili sme ti?” ⁴⁵ Vtedy im on odpovie: “Veru, hovorím vám: **Čokoľvek ste neurobili jednému z týchto najmenších, ani mne ste to neurobili.**” (Mat 25:31-45 SSV)“

OBOJE DOHRMADY:

- **Pre jednotu s Kristom je teda potrebné oboje:**
 - **ZAČLENÍ SA DO SPOLOČENSTVA VERIACICH** ako do skutočnej, opravdivej, úplne novej **RODINY**. Je to totálna zmena zmyslu pojmu „príbuzenský, pokrvný vzťah“, kedy prijímame úplne nové príbuzenské zväzky v úplne novej – Božej – rodine, ako naznačuje Pavol, keď hovorí: „¹⁶ Preto odteraz nepoznáme nikoho podľa tela. A ak sme aj poznali Krista podľa tela, teraz už nepoznáme. ¹⁷ Kto je teda v

³ čiže členov Cirkvi!

Kristovi, je novým stvorením. Staré sa pomínulo a nastalo nové.

(2Co 5:16-17 SSV)

- **BYŤ SPOJENÍ S APOŠTOLMI** – čiže biskupmi a ich ohlasovaním.

V PRVEJ CIRKVI V JERUZALEME:

Prítomné boli úplne samozrejme obidva rozmery tejto jednoty:

- **JEDNOTA S APOŠTOLMI:** „*Vytrvalo sa zúčastňovali na učení apoštolov (Act 2:42 SSV); Predávali ich, a čo za ne utŕžili, prinášali a kládli apoštolom k nohám, a rozdeľovalo sa každému podľa toho, kto ako potreboval. (Act 4:34-35 SSV)*“
- **JEDNOTA S BOŽOU RODINOU:** „⁴⁴ *Všetci, čo uverili, boli pospolu a všetko mali spoločné.* ⁴⁵ *Predávali pozemky a majetky a rozdeľovali ich všetkým, podľa toho, ako kto potreboval.* ⁴⁶ *Deň čo deň svorne zotrvali v chráme, po domoch lámali chlieb a s radosťou a úprimným srdcom požívali pokrm.* (Act 2:44-46 SSV); ³² *Množstvo veriacich malo jedno srdce a jednu dušu. A nik z nich nehovoril, že niečo z toho, čo mal, je jeho, ale všetko mali spoločné.* (Act 4:32 SSV)“

5) PIŤ!

- Posledné Ježišove slová sú: „Nech pije!“
- Znamená to **skutočne sa naplňať Kristovým Duchom.**
- V praxi to znamená „**poddať sa Mu**“ a nechať mu voľné pole pôsobnosti, **NEBRÁNIŤ MU, NEVZPIERAŤ SA MU!**
 - „**Vzpieranie sa Duchu**“ je vážna prekážka:

„⁵¹ *Vy, tvrdošíjni s neobrezaným srdcom a ušami, vy vždy odporujete Duchu Svätému; vy takisto ako vaši otcovia.* (Act 7:51 SSV)“

Podobne už v **Starom zákone:**

„⁸ *Ved' povedal: "Je to predsa môj ľud, synovia, ktorí nesklamú!" - a stal sa im spasiteľom* ⁹ *vo všetkom ich súžení. Nie posol ani anjel, ale vyslobodil ich sám. Vo svojej láske a útrpnosti ich sám vykúpil, zdvihol ich a nosil ich po všetky dávne dni.* ¹⁰ *Ale oni sa búrili a zarmucovali jeho ducha svätého; preto sa im zmenil na nepriateľa, a sám bojoval proti nim.* (Isa 63:8-10 SSV)“

David Yonggi Cho, protestantský pastor:

Jak jsem již řekl, jakmile objevíme, který dar nám Duch svatý dal, musíme ten dar rozvíjet a dovolit, aby se mohl často projevovat. Tento dar přináší požehnání nejen církvi a Božímu lidu, ale pomáhá také nám v duchovním růstu a dospívání. Když chce Duch svatý projevit některé dary skrze člověka, který se bojí mluvit na veřejnosti nebo který odmítne poslechnout jeho vedení, protože se chce líbit ostatním lidem, Ducha svatého to zarmucuje a uhašuje. Stává-li se to často, dary zmizí.

Jacques Philippe, katolík, Komunita blahoslavenstiev:

Ešte důležitějšíe ako vedomá a vyslovená modlitba je, aby v nás bolo pevné a trvalé rozhodnutie poslúchať Boha v každej veci, bez ohľadu na to, či je veľká, alebo malá. Čím väčšiu odhodlanosť k úplnej poslušnosti v nás Boh, uvidí, tým väčšmi nás bude zahrňovať. Nevravím, že máme byť skutočne schopní vo všetkom Boha poslúchnuť; to je istotne našej slabosti zatiaľ nemožné. Musíme sa však k tomu pevne rozhodnúť a robiť tak, že sa budeme zvlášť modlitbou ustavične upevňovať v rozhodnosti nezanedbať nijaký, ani ten najmenší prejav Božej vôle.

Otec Dionýz, pravoslávny mních, Hora Athos:

Čo to znamená skúsenosť Svätého Ducha? Je to to, že umrieme sami sebe a Kristus žije v nás. Vtedy krácame vo svetle, sme bohmi v sile milosti, sme novými ľuďmi.

JE TO VLASTNE KREŠTANSTVO V PRAXI...

„Kreštanstvo v troch krokoch“

Kreštanstvo si môžeme v jednoduchosti zhrnúť do jednej zvesti a troch kľúčových krokov:

ZVESTĽ:

„Boh sa stal človekom preto, aby sa človek mohol stať bohom.“
(Sv. Irenej z Lyonu)

TRIRKOKY:

- VERÍŠ, že môžeš byť ako Boh?
- CHCEŠ byť ako Boh?
- BUĎ ako Boh!

Všimnime si, že **prvé tri kroky, o ktorých Ježiš hovorí, sú totožné s našou schémou:**

- VERIŤ
- SMÄDIŤ (= chcieť)
- PRÍŠŤ (= začať to uskutočňovať, konať!)

JE TO TEDA KREŠTANSTVO V PRAXI!

Dáva to logiku: Kristov Duch je Kristov duch!

- **Mať Kristovho Ducha⁴ = mať Kristovho ducha⁵ ☺ – čiže byť s Kristom zjednotený, mať Jeho zmýšľanie, žiť Jeho život, konať Jeho skutky, byť Kristom!**

„Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom; a nájdete odpočinok pre svoju dušu. (Mat 11:29 SSV)“

„Kto sa medzi vami bude chcieť stať veľkým, bude vaším služobníkom.²⁷ A kto bude chcieť byť medzi vami prvý, bude vaším sluhom.²⁸ Ako ani Syn človeka neprišiel dať sa obsluhovať, ale slúžiť a položiť svoj život ako výkupné za mnohých. (Mat 20:26-28 SSV)“

„Keď som teda ja, Pán a Učiteľ, umyl nohy vám, aj vy si máte jeden druhému nohy umývať. Dal som vám príklad, aby ste aj vy robili, ako som ja urobil vám. (Joh 13:14 SSV)“

„Boh trpezlivosti a potechy nech vám dá, aby ste jedni o druhých zmýšľali podľa Krista Ježiša, (Rom 15:5 SSV)“

„Napodobňujte ma, ako aj ja napodobňujem Krista. (1Co 11:1 SSV)“

⁴ v zmysle osoby Ducha Svätého

⁵ v zmysle Kristovho zmýšľania, proste byť naplnený „Kristovským duchom“ – analogicky, ako tento termín používame v spojeniach „bojový duch“, „renesančný duch“ a pod.

„Ved' na to ste povolaní; lebo aj *Kristus trpel za vás a zanechal vám príklad, aby ste kráčali v jeho šľapajach* (1Pe 2:21 SSV)“

„Kto hovorí, že ostáva v ňom, *má aj sám žiť, ako žil on.* (1Jo 2:6 SSV)“

DIELO DUCHA spočíva práve v tom, že prichádza spolupracovať s nami na tejto premene:

„A my všetci s odhalenou tvárou hľadáme ako v zrkadle na Pánovu slávu a *Pánov Duch nás premieňa na taký istý, čoraz slávnejší obraz.* (2Co 3:18 SSV)“

Logicky, ak nemáme o podobnosť s Kristom záujem – povedané doprosta, stačí nám „chodiť do kostola“ a „nikoho nezabíjať, nesmilniť a nekradnúť“ – **potom Duch nemá u nás čo robiť! A preto ani nevstupuje...**

Pavlova galatská bodka...

Práve túto zásadu môžeme dobre vidieť v texte, ktorý Pavol píše Galaťanom:

Gal 3,1–5

*Nerozumní Galaťania, kto vám počaril? Ved' vám bol pred očami zobrazený Ježiš Kristus ukrižovaný! ² Iba to by som sa rád od vás dozvedel: **Dostali ste Ducha zo skutkov podľa zákona, alebo z poslušnosti viery?** ³ Takí ste hlúpi?! Začali ste Duchom a teraz končíte telom? ⁴ Tolko ste zažili a nadarmo? Keby to bolo len nadarmo! ⁵ A ten, ktorý vám dáva Ducha a robí medzi vami zázraky, robí to na základe skutkov podľa zákona, alebo z poslušnosti viery?*

POSLUŠNOSŤ VIERY:

- Pre Pavla „verit“ neznamena nič intelektuálne „uverit“,...
- ... ale znamená to **POSLÚCHAŤ KRISTA** – čiže sa s Ním stotožniť, ako hovorí aj inde: „*Zmýšľajte tak ako Kristus Ježiš* (Phi 2:5 SSV)“

Takže POSLÚCHANIE KRISTA = MAŤ JEHO DUCHA (v zmysle zmýšľania) = ZJEDNOTENIE S KRISTOM – a výsledkom je DAR DUCHA SVÄTÉHO!

PREČO NIE ZO ZÁKONA?

- Zákon je **VONKAJŠIA NORMA**, daná pre „odbojníkov“, ktorí sa **nestotožňujú** s Kristom a predbežne ani nemienia: *„Zákon nie je daný pre spravodlivého, ale pre nespravodlivých a nepoddajných, pre bezbožných a hriešnikov, pre zvrhlých a svetákov, pre otcovrahov a matkovrahov, pre vrahov vôbec,¹⁰ pre smilníkov, súložníkov mužov, únoscov, luhárov, krivoprišažníkov a pre čokoľvek iné, čo sa prieči zdravému učeniu (1Ti 1:9-10 SSV)“*
- **Vonkajšie dodržiavanie a podriadenie sa príkazom Zákona ešte nie je jednota a stotožnenie sa s Kristom!**
- A pretože to znamená „**nemať Kristovho ducha**“,...
- ... výsledkom je aj absencia „**Daru Ducha Svätého**“!

Jánov dôkaz kresťanstva

- Na základe tohto všetkého nás neprekvapuje, že **Ján považuje naplnenosť Duchom Svätým za DÔKAZ autenticity nášho kresťanstva:**

¹⁰ *Láska je v tom, že nie my sme milovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svojho Syna ako zmiernu obeť za naše hriechy.* ¹¹ *Milovaní, keď nás Boh tak miluje, aj my sme povinní milovať jeden druhého.* ¹² *Boha nikto nikdy nevidel; ale keď sa milujeme navzájom, Boh ostáva v nás a jeho láska v nás je dokonalá.* ¹³ *A že ostávame v ňom a on v nás, poznávame podľa toho, že nám dal zo svojho Ducha. (1Jo 4:10-13 SSV)*

Znova si to všimnime:

- **Boh nás miluje.**
- **Byť kresťanom = byť ako Boh** (porov. „*Kto hovorí, že ostáva v ňom, má aj sám žiť, ako žil on. (1Jo 2:6 SSV)*“, alebo „*Napodobňujte Boha ako milované deti*
- ² *a žite v láske tak, ako aj Kristus miluje nás (Eph 5:1-2 SSV)*“)
- **To znamená MILOVAŤ ako BOH!**
- **Ak SME AKO BOH – tak s Ním máme jednotu**, sme v ňom a On v nás.
- **VÝSLEDKOM JE, že nás naplňa Jeho DUCH.**
- **A TOTO NAPLNENIE DUCHOM je DÔKAZOM** toho, že „*nebežíme nadarmo*“⁶ (porov. aj Pavol: „*Sám Duch spolu s naším duchom dosvedčuje, že sme Božie deti. (Rom 8:16 SSV)*“)

⁶ Gal 4,1